

Liber

Scn. 6. quale istud. Non pmanebit spūs meus in hominibus istis qm̄ caro sunt. Tūc ḡ demōstrauit eū et traditū cui dictū fuerat terrā mādu cabis. **Ep̄. 2.** Plus aut̄ aptius h̄ p̄dicat vbi dicit. Et vos cū essetis mortui delictis et peccatis vestris in quibus aliqui ambulastis scdm̄ seculū mundi hui⁹ fm̄ p̄ncipē pr̄tis aeris. spūs huius qui nūc opatur in filijs diffidētis: in qb⁹ et nos oēs aliqui p̄uersati sumus in desiderijs carnis nostre: faciētes volūtatis carnis et affectionū et eramus natura filij ire sic et cereri. Filij diffidētis sunt infideles: quis h̄ non est anq̄ fidelis fiat. Quocirca oēs hoies ab origine s̄ p̄ncipe sunt potestatis aeris: qui opat̄ i filijs diffidentis. Et qd̄ dixi ab origine: h̄ est qd̄ dicit apostolus natura et se fuisse et sicut ceteros: natura sc̄z vt est deprauata pctō: nō vt recta creata est ab initio. Modus aut̄ iste q̄ traditus ē hōm̄ diaboli pr̄tate: nō ita debet intelligi: tāq̄ hoc deus fecerit aut fieri iusserit q̄ tm̄ p̄miserit: iuste tñ. Illo em̄ deserere peccantē: pcti auctor ilico inuasit. Nec ita sane de⁹ deseruit cretura suā vt nō se illi exhiberet deū creatorem et viuificantē: et inter penalia mala etiam bona malis multa p̄stantē. Nō em̄ p̄tinuit in ira sua miserationes suas: nec hoies a lege sue pr̄tis amisit: qm̄ in diaboli pr̄tate esse p̄miserit: qz nec ip̄e diabolus a pr̄tate oipotētis alienus est: sic neq̄ a bonitate. Naz et maligni angeli vñ malicij q̄ s̄sisterēt vita: nisi p̄ eū q̄ viuificat oia: Si ḡ p̄missio peccatorū p̄ iram dei iustā hoies subdidit diabolo: p̄fecto remissio peccatorū p̄ recōciliatiōem dei benignam creuit hominem a diabolo

Ps. 76

De cōsilio dei quo ei placuit vt pr̄as diaboli nō potētia: sed iusticia vinceret. **Ca. XIII**
n On aut̄ diabolus potentia dei sed iusticia sup̄andus fuit. Nā qd̄ oipotente potentius. Aut cui⁹ creature potestas: pr̄ati creatoris p̄pari pōt. Sed cū diabolus vicio p̄uersitatis sue factus sit amator potentie et desertor oppugnato: q̄ iusticie: sic enim et homines eum tantomagis imitantur q̄ tomagis neglecta vel etiam perosa iusticia potētie student: eiusq̄ vel adeptione letantur vel inflammantur cupiditate: placuit deo: vt p̄pter eruēdū homines de diaboli potestate nō potentia diabolus sed iusticia vinceretur: atq̄ ita et homines imitantes xpm̄: iusticia q̄rerent diabolū vincere nō potentia. Nō q̄ potentia quasi mali aliquid fugienda sit: sed ordo seruandus est quo p̄rior est iusticia. Nā quanta potentia potest esse mortalium. Reaneant ergo mortales iusticiam: potentia im-

mortalibus debetur. **Qui comparata quantalibet eorum hominum qui potentes vocantur in terra: ridicula infirmitas inuenitur: et ibi foditur peccatori fouea: vbi videntur mali plurimū posse. Tanta autem iustus et dicit Beatus hō quem tu erudicris dñe: et de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a dieb⁹ malignis: dōec fodiat peccatori fouea. Quomā non repellat dñs plebez suam: et hereditatē suam non derelinquet. Quoadusq̄ iusticia cōuertatur in iudicium: et qui habēt eā oēs recto sunt corde. Hoc ḡ tempe quo differēt potētia populi dei: non repellat dñs plebem suā et hereditatem suam non derelinquet: quantalibet acerba et indigna ipsa humilis atq̄ infirma patiat̄: quoadusq̄ iusticia quā nunc habet infirmitas piorum: conuertat̄ in iudiciū hoc est iudicandi accipiat potestatem. Qd̄ iustis in fine seruetur: cum precedentem iusticiam ordine suo fuerit potentia subsecuta: potentia quippe adiuncta iusticie: vel iusticia accedente potentie: iudiciaria potētate facit p̄tinet aut̄ iusticia ad voluntatē bonā. Cū dictū est ab angelis nato christo: Gloria i excelsis deo: et in terra pax hoibus bone voluntatis. Potentia vero sequi debet iusticiā: non p̄eire. Ideo et in rebus sc̄dis ponit̄. i. p̄sp̄eris. Secunde aut̄ a sequēdo sunt dicte. Cum em̄ beatum faciant: sicut sup̄ius disputauimus: duc res bene velle: et posse q̄ velis: nō debet esse illa p̄uersitas: que in eadez disputatiōe notata est vt ex duabus rebus que faciunt beatum posse quod velit homo eligat. et velle q̄ oportet: negligat. cum prius debeat habere voluntatem bonam: magnā vero postea potētate. Bona porro voluntas purganda est a vitijs a quibus si vincit homo: ad hoc vincitur vt male velit: et bona iam voluntas eius quō erit? Oportendū est itaq̄ vt potestas nūc detur: sed cōtra vicia: p̄pter que vincēda potentes nolunt esse hoies: et volunt p̄pter vincendos homines. Ut quid hoc: nisi vt vere victi falso vincant: ne sint veritate sed opinione victores: velit homo prudens esse: velit fortis velit tempans: velit iust⁹ atq̄ vt hec veracit̄ possit: potētia plane optet atq̄ appetat vt potens sit in seip̄o: et in iro mō aduersus se ip̄m p̄ seip̄o. Meta vero que bene vult: et tñ nō potest: sicut ē immortalitas: et vera ac plena felicitas desiderare non cesset et patienter expectet.**

De omnium debito per nihil debentem christo soluto.

Capitulum XIII.

Ps. 93

Ubi. 5.

Ubi. 5.

Luc. 2.